

[Poul Møller.]

forslag, der blev gennemført den 27. marts i år. Jeg kan imidlertid ikke se, hvorfor vi, når vi den 27. marts gennemførte finansministerens forslag, fuldstændig som han foreslog, bortset fra at procenten blev sat ned fra 30 til 25, på ny i november-december skal ændre det, inden det endnu har fået praktisk virkning. Derfor kan jeg i hvert fald ikke medvirke til at ændre disse bestemmelser således, som den højtærede finansminister ønsker det.

Med hensyn til spørgsmålet om forsørgerbegrebet synes jeg den højtærede finansminister var meget patetisk. Han talte om, at det var en retfærdighedshandling, man her foretog, en retfærdighedshandling, som vi har forlangt foretaget år efter år. Jeg har bl. a. gjort det flere gange og er derfor heller ikke gået imod denne retfærdighedshandling. Jeg har kun sagt: lad os gennemføre det rigtige princip, men på en sådan måde, at det bliver rimeligt over for dem, der rammes ved denne forandring. Det kan ikke nytte, at man så henviser til martsforslaget af 1953. Martsforslaget var et reformforslag, og det havde ingen ikrafttrædelsesdato. Gennemførelsen af det ville ikke medføre, at man med en måneds varsel ændrede forholdene for allerede oppebårne indtægter. Hvis vi kan blive enige om det rigtige forsørgerbegreb i fremtiden, hvorfor skulle vi så ikke kunne enes om at lade det træde i kraft på en sådan måde, at vi ikke risikerer, at folk kommer og siger: vi har haft den og den indtægt i år, men vi har oppebåret den under falske forudsætninger, for vi har regnet med at være forsørgere, henholdsvis ikke-forsørgere, i henhold til gældende lov?

Jeg fik ikke noget svar på, om man ville tilslutte sig en arbejdsdeling, således som det ærede medlem hr. Foged og jeg bad om. Det må så vise sig under udvalgsarbejdet, om noget sådant kan lykkes. Jeg vil imidlertid tro, at hvis man er villig at arbejde på den måde, som jeg har foreslået, kan vi gennemføre det, vi kan blive enige om, straks — det gælder også noget af det, den højtærede finansminister anglede efter ros for, nemlig §§ 27 og 42. Ligesom vi i andre samlinger har haft skattereforudvalg siddende, kan vi lade udvalget vedrørende dette lovforslag blive siddende og

drøfte de større og vigtigere problemer, så vi kan blive klar inden folketingsårets udgang.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal lade det ærede medlems rent politiske argumentation vedrørende skattefradragsreglerne ligge. Jeg interesserer mig mere for det tekniske i sagen, og det er det, det ærede medlem og hans parti bliver så forstemt ved. Hvornår de enkelte ting skal træde i kraft, kan der sikkert forhandles om, men det, jeg var mere betænkelig ved, var, at man også ville udskyde tidspunktet for vedtagelsen af disse ting til efter jul. Det tror jeg bliver uhyre vanskeligt for regeringen at indstille sig på, så må vi nok gennemføre det uden oppositionen. Hvis der derimod fra oppositionens side — således som jeg også forstod på det ærede medlem hr. Poul Møller — var tilslutning til at tage ting med af det nye, det, der vedrører skattereformen, så kan vi sikkert nå langt også før jul, og så kan vi altid diskutere, hvornår de enkelte punkter skal træde i kraft.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Knudsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forhandling om ministeren for offentlige arbejders redegørelse til folketinget af 7. november 1957.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 651).

Poul Sørensen: Da jeg på mit partis vegne anmodede den højtærede minister for offentlige arbejder om at give en redegørelse for den nye form for tilskudsbestemmelser, som er blevet indført i den senere tid, og derefter fik en redegørelse fra den højtærede